

μεγαλείο

μεγαλείο, το, ουσ. [<μτγν. μεγαλείον, ουδ. του επιθ. μεγαλείος], το μεγαλείο. **1.** έκφραση θαυμασμού που δηλώνει πολύ καλή ποιότητα, πολύ καλή κατάσταση: «ήπιαμε ένα κρασί που ήταν μεγαλείο || η θέα απ' την κορυφή του λόφου ήταν μεγαλείο». **2.** ως επίρρ., πάρα πολύ όμορφα, πάρα πολύ ωραία: «χτες βράδυ στα μπουζούκια περάσαμε μεγαλείο». (Λαϊκό τραγούδι: *κι αν ο καθένας τουρτουρίζει απ' το κρύο, θα την περνώ στην αγκαλιά σου **μεγαλείο***). **3.** στον πλ. **τα μεγαλεία**, τιμές, αξιώματα, κοσμικές λαμπρότητες, ενδείξεις και επιδείξεις ανωτερότητας και υπεροχής. (Λαϊκό τραγούδι: *τα ψηλά τα σκαλοπάτια όσες ανεβήκανε, βρήκαν πλούτη **μεγαλεία**, μα καρδιά δε βρήκανε*).

- είναι μεγαλείο, είναι πάρα πολύ ευχάριστος, πάρα πολύ διασκεδαστικός, όλοι επιζητούν τη συντροφιά του: «αυτός ο άνθρωπος είναι μεγαλείο και δίνει πάντα κέφι και ζωντάνια στην παρέα μας».

- Ελλάς το μεγαλείο σου! βλ. λ. [Ελλάδα](#).

- κάνει κρα για μεγαλεία, βλ. φρ. ψοφάει για μεγαλεία.

- παλιά μεγαλεία, βλ. φρ. περασμένα μεγαλεία. (Λαϊκό τραγούδι: *και παίζανε διπλοπενιές με τέτοια μαεστρία και ξαναζωντανέψανε **παλιά μας μεγαλεία***)

- περασμένα μεγαλεία, ευτυχισμένη ζωή, τιμές και κοσμικές λαμπρότητες που δεν υπάρχουν πια, που ανήκουν στο παρελθόν: «μέσα στη φτώχεια του θυμάται τα περασμένα μεγαλεία και τον παίρνουν τα κλάματα». Πρβλ.: *περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις* (Διονύσιος Σολωμός).

- ψοφάει για μεγαλεία, επιδιώκει με κάθε τρόπο τις κοσμικές λαμπρότητες, επιδιώκει με κάθε τρόπο την κοινωνική του προβολή: «μπορεί να μην έχει να φάει, αλλά ψοφάει για μεγαλεία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας